

Forretning. Der er vistnok heller ikke nogen Tvivl om, at det, som det ærede Medlem og Landboforeningerne saa stærkt har gjort sig til Talsmænd for: at man helst skulde stille Dyrkningen af Brødkorn og de andre Kornsorter saaledes, at Dyrkningen af Brødkorn særlig vilde betale sig, vilde være et sikkert og ufejlbarligt Middel til at faa saa store Arealer besaaet med Brødkorn, som det er nødvendigt for Landets Forsyning. Men man skal huske paa, at de Forandringer, vi nu eventuelt skrider til, ikke vil frembringe en eneste Tønde Brødkorn mere her i Landet, end der findes i Øjeblikket; ja, de Forandringer, vi foretager med Hensyn til næste Aars Kornforordning, vil heller ikke have den Virkning. Man frembringer ikke en eneste Tønde Brødkorn mere, selv om man giver Landmændene aldrig saa meget for deres Brødkorn, man faar ikke Arealer, som ikke er besaaede fra Efteraaret 1916, besaaede med Vintersæd, det er dog en uimodsigelig Kendsgerning.

Naar man altsaa gaar ud fra, at det er Landbrugets Pligt at skaffe det nødvendige Brødkorn under Forudsætning af, at det viser sig, at dette ikke er til Stede for indeværende Aar i de Beholdninger, som ligger, og ikke kan antages at komme til Stede til næste Aar ved de Arealer, som er besaaede, kan der ikke rettes paa dette Forhold paa anden Maade end igennem en Fremskaffelse af Korn, der kan remplacere det Brødkorn, som vi har Mangel paa, hvis det viser sig, at der er en saadan Mangel, og ud fra denne Betragtning forekommer det mig, at det Forslag, som fra Regeringens Side er fremsat om en Bygning, i Virkeligheden er et baade praktisk og retfærdigt Forslag. Jeg forudsætter selvfølgelig, at det viser sig, at det er nødvendigt, idet jeg ganske kan tiltræde de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) gjorde, at det er nødvendigt foreløbig at afvente Tællingen af de forhaandenværende Beholdninger, og at Resultatet af denne Tælling rimeligvis vilde foreligge i Løbet af en 10—12—14 Dage. Jeg indser heller ikke, at hele denne Ordning haster saa meget, at vi ikke i saa Henseende kan give os den fornødne Tid. Skulde det saa vise sig, at vi mangler Brødkorn, gaar vi altsaa efter min Mening rettelig til den foreslaede Bygning. Men saa vil det Spørgsmaal melde sig, om denne Bygning er tilstrækkelig til at fremskaffe det Kvantum, der mangler. Paa det Spørgsmaal vil man ikke kunne give Svar, før

man kender Størrelsen af de nuværende Beholdninger af Rug og Hvede; men jeg skulde tro, at hvis der mangler noget videre, vil en Bygning som den her foreslaede neppe kunne have det Resultat, at der fremkommer saa meget Byg, at det vil kunne danne et tilstrækkeligt Supplement, thi denne Bygning vil kun ramme de Ejendomme, som ikke har kunnet levere 8 Tdr. Vintersæd pr. Td. Hartkorn, og det vil sikkert vise sig i Praksis, at det ikke er ret mange Landbrug, for hvilke dette er Tilfældet.

De Indvendinger, der er gjorte mod det foreliggende Forslag om Bygningen, tillægger jeg ikke saa overordentlig stor Betydning. Det er naturligvis rigtigt, at en Ligning efter det gamle Hartkorn ikke kan siges at være retfærdig; det er der vel neppe nogen af den Slags Foranstaltninger, der i og for sig kan siges at være. Men det forekommer mig dog at danne et ret godt Grundlag for denne Ligning, og det forekommer mig, at det er uimodsigeligt, hvad det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) udtalte, at dette i hvert Fald er en Favør for de Landbrug, der har lidt Hartkorn i Forhold til deres Areal, altsaa de egentlig rugproducerende Egne i Landet, de Egne, som vel nok har lidt mest under den relativt lave Pris, vi med den nuværende Kornordning har paa Brødkorn. De Forbehold, der er tagne i dette Lovforslag, hvorved man tager Hensyn til, om der er Eng eller Skov paa den vedkommende Ejendom, er ganske naturlige, og naar man ogsaa tager Hensyn til, om Ejendommen paa anden Maade har produceret Varer, for hvilke Landet særlig har Brug, nemlig har dyrket Sukkerroer, mener jeg, at man har taget alle rimelige Hensyn. Det er klart, at disse Enkeltheder egner sig bedst til Drøftelse i et Udvalg, og skulde man kunne finde paa andre Forholdsregler, som kan gøre dette Forslag endnu mere tiltalende, skal det fra min Side ikke møde nogen som helst Modstand.

Der er derimod en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg synes, man skulde have undgaaet, nemlig Bestemmelsen om fra hver Ejendom at fradrage $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn. Det at man fradrager $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, betyder for en større Ejendoms Vedkommende selvfølgelig ikke noget reelt. Men Bestemmelsen betyder, at en hel Række Landbrug, i Tal en ganske overordentlig stor Mængde, fuldstændig undgaar hele denne Beskatning — thi man kan i og for sig godt kalde det saadan — og det til Trods for, at netop disse Landbrug